პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოსა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს ორგანო

კომუნისტი — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

10 მარტი კვირა 1974 წ. ფასი 2 კაპ.

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან • № 58 (15879)

საყოველთაო, სახალხო შრომითი ჯანტზე! გაზაფხულის ეს დღეები სოფლად!

კარგი მაგალითი

საგარეჯო. (საკ. კორ.). ხაშმის საბჭოთა მეურნეობის მექანიზატორები ერთ-ერთი პირველნი გამოეხმაურნენ მექანიზატორთა შეჯიბრებას დევიზით — „მომზადებული შეეხვედეთ გაზაფხულს“. ამ საქმეში გამოცდილ მექანიზატორებთან ერთად ჩაებნენ ახალგაზრდებიც. მათ ისე დაგეგმეს თავიანთი მუშაობა, რომ რემონტი პირველი მარტისათვის დაემთავრებინათ.

ხაშმელებმა დათქმული პირობა გაანაღდეს.

სასუქები გეგმის გადამეტებით

რუსთავი. (საკ. კორ.). ამ დღეებში ორი სასიხარულო ცნობა მოვიდა დიდი ქიმიის ფლაგმანიდან — ქიმიური კომბინატიდან. კომბინატის კოლექტივმა ჯერ კიდევ 1973 წლის მესამე კვარტალის მაჩვენებლების მიხედვით გაიმარჯვა სამი ქალაქის — რუსთავის, ჩერკასის და სუმგაითის სოციალისტურ შეჯიბრებაში და ჯილდოდ ამ ქალაქების გარდამავალი წითელი დროშა დისაკუთრა.

ახალი წარმატებები მოიპოვეს ქართველმა ქიმიკოსებმა იანვარ-თებერვალშიც. მათ გადაჭარბებით გაანაღდეს იანვარ-თებერვლის საწარმოო დავალებები როგორც პროდუქციის რეალიზაციის, ისე სასაქონლო პროდუქციის გამოშვების მხრივ.

თესავენ შვრიას, მზესუმზირას

სიღნაღი. (საკ. კორ.). საგაზაფხულო კულტურების, კერძოდ, შვრიის თესვას პირველი შეუდგა სოფელ ბოდბისხევის კოლმეურნეობის მემინდვრეობის ბრიგადა, რომელსაც უხელმძღვანელებს. მექანიზატორებმა დ. ზურაბაშვილმა და ჩ. ჯალიაშვილმა ოთხ დღეში 82 ჰექტარზე დათესეს შვრია და ახლა მზესუმზირას თესვას შეუდგნენ. დღიური ნორმას ისინი დიდი გადაჭარბებით ასრულებენ.

ხნულს ხნული ემატება

ცხაკაია. (საკ. კორ.). კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში მომდინარეობს ხვნა და ნიადაგში სასუქების შეტანა. სოფელ ლეძაძამის კოლმეურნეობაში წელს 531 ჰექტარზე უნდა დათესონ ერთწლიანი კულტურები. აქ ყოველდღე ემატება ხნულს ხნული, რამდენიმე დღეში დაამთავრებენ ხვნას. თესვისათვის კარგად ემზადებიან აგრეთვე უშაფათის, ფოცხოს, ხორშის კოლმეურნეობები, ახალსენაკის საბჭოთა მეურნეობა. ხაცვლად 855 ცენტნერისა კონდიციამდე აყვანილია 1.342 ცენტნერი სიმინდის თესლი. საამო რაოდენობით არის გამოყოფილი სოიის და ლობიოს თესლი.

კვარტალის გეგმა — ორ თვეში

ახალქალაქის რაიონის მშრომელებმა ფართოდ გააღიეს სოციალისტური შეჯიბრება მეცხრე ხუთწლედის მეოთხე განსაზღვრული წლის გეგმების ვადამდე შესრულებისათვის. უკვე მოპოვებულია პირველი წარმატებანი. მიმდინარე წლის პირველი კვარტალის გეგმით გათვალისწინებული 966 ტონის ნაცვლად სახელმწიფოს მიეყიდა 1.164 ტონა რძე. ეს გასული წლის ამავე პერიოდის მაჩვენებელს 379 ტონით სჭარბობს.

იანვარ-თებერვალში საგრძნობლად გადიდდა თვითეული საფურაც ძროხის წველადობა. ამასთან ერთად კოლმეურნეობებმა და საბჭოთა მეურნეობებმა გადაჭარბებით შეასრულეს სახელმწიფოსათვის ხორცის მიყიდვის პირველი კვარტალის გეგმა. სახელმწიფოს მიეყიდა 515 ტონა ხორცი ნაცვლად 502 ტონისა, ანუ გასული წლის ამავე პერიოდთან შედარებით სახელმწიფოს მიეყიდა 35 ტონით მეტი ხორცი.

სახელმწიფოსათვის გეგმის გადამეტებით რძისა და ხორცის მიყიდვა გრძელდება. ეს რეკვიზიციას აცნობა ახალქალაქის მშრომელთა დეპუტატების რაისაბჭოს აღმასკომმა.

მეოთხედი საუკუნეა თბილისის სართავ-სატრიკოტაჟო კომბინატში მუშაობს მჭედელი. ციალა კვირიკაშვილი. მთელი ამ წლების მანძილზე იგი წარმოების მოწინავე მუშაკთა რიგებშია. ხუთწლედის მესამე წლის დავალებანი ვადამდე რომ შეასრულა, ციალა კვირიკაშვილმა გადაწყვიტა თავისი პირადი ხუთწლედი წელს დაამთავროს. იგი მნიშვნელოვანი გადაჭარბებით ასრულებს პირველი ბარისხის პროდუქციის გამოშვების გეგმას. **სურათზე:** ც. კვირიკაშვილი გამოცდილებას უზიარებს ახალგაზრდა მჭედველს ე. ჭირიას.

ა. რუხაძის ფოტო. (საინფორმის ფოტოქრონიკა).

გეგმა — ყველა მაჩვენებლით

თბილისი. ოთხი თვის გეგმა შევასრულოთ 20 აპრილისათვის და კომუნისტური შაბათობის დღეს ვიშრომოთ ყველაზე. მაღალნაყოფიერად, — ასეთი ვალდებულება იკისრა შალის საქსოვი ფაბრიკის (დირექტორი ო. ბალანჩივაძე) კოლექტივმა. ფეიქრები დაჭერებას საქმით ამართლებენ, ორი თვის გეგმა ყველა მაჩვენებლით შეასრულეს, მოახმარებელს გეგმის გადამეტებით 266 ათასი მანეთის პროდუქცია გაუგზავნეს, საერთო პროდუქციის გამოშვების დავალებას 166 ათასი მანეთით გადაჭარბებს. შრომის ნაყოფიერება გეგმასთან შედარებით 3 პროცენტით გაზარდეს.

ფაბრიკაში სულ უფრო ფართოვდება სოციალისტური შეჯიბრება ახალი სამკერდე ნიშნების მოპოვებისათვის. ამ შრომითს მეტოქეობაში პირველ რიგებში არიან მქსოველთა, სარჩენ-სართავი და გამომყვანთა ბრიგადები, რომლებსაც ტ. ანდრიანოვი, პ. ნიკოლაიშვილი და გ. თვარაძე ხელმძღვანელობენ.

დაწინაურდნენ ქალთა გრიგადები

თბილისი. („კომუნისტის“ კორ.). ქალთა საერთაშორისო დღისათვის ნაკისრი ვალდებულებები წარმატებით შეასრულეს კამოლური დართვის ფაბრიკის (დირექტორი ნ. ხურცია) მრთველთა, მკარცხნელთა და მაორფებელთა იმ ბრიგადებმა, რომლებსაც მაყვალა სეხნაშვილი, ალა ბილგვა, გულნარა სვანიშვილი და ამალია ოშაყმაშვილი ხელმძღვანელობენ.

საწარმოს კოლექტივი, რომლის წევრთა უმრტესობა ქალებია, წელს დამკვრელურად შრომობს, თანდათან სრულყოფს შრომის ორგანიზაციას, ამაღლებს წარმოების ეფექტიანობას, აუშჯობესებს პროდუქციის ხარისხს. წლის განმლილ ორ თვეში ფეიქრებმა გამოუშვეს 3 მილიონ 878 ათასი მანეთის პროდუქცია და მოახდინეს 4 მილიონ 304 ათასი მანეთის პროდუქციის რეალიზაცია, ეს მაჩვენებლები გეგმას ბევრად აღემატება.

ფეიქრები თანდათან აფართოებენ შეჯიბრებას „1974 წლის სოციალისტური შეჯიბრების გამარჯვებულისა“ და „მეცხრე ხუთწლედის დამკვრელის“ სამკერდე ნიშნების მოპოვებისათვის.

დავალების გადამეტებით

თელავი. (საკ. კორ.). ფოჭალ-მარმარილოს კომბინატის (დირექტორი შ. გოლეთიანი) მშრომელებმა, რომლებიც ჩაებნენ ხუთწლედის მეოთხე — განმასზღვრელი წლის სოციალისტურ შეჯიბრებაში, წლის დასაწყისიდანვე შრომის მაღალი ტემპი აიღეს. ახლა თვითეული საამქრო, ბრიგადა, მუშა ყოველდღიურად დავალებას გადაჭარბებით ასრულებს და თავისი წვლილი შეაქვს საერთო წარმატებებში.

კომბინატმა სასაქონლო პროდუქციის გამოშვების ორი თვის გეგმა 114,2 პროცენტით შეასრულა და გეგმის გადამეტებით 34 ათასი მანეთის მოსაპირკეთებელი ფილები, მარმარილოს ნამცეცები და სხვა მასალები გამოუშვა. ამავე პერიოდში კომბინატმა პროდუქციის რეალიზაციის გეგმა 102,9 პროცენტით შეასრულა.

შეხვედრა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტში

მარტს საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალურ კომიტეტში გაიმართა შეხვედრა გერმანელთა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელ მუშაკთა დელეგაციასთან, რომელსაც მეთაურობს გერმანელთა კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ორგანიზაციულ-პარტიული მუშაობის განყოფილების გამგე შ. ვ. ყარყარაშვილი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის საზღვარგარეთთან ურთიერთობის განყოფილების გამგე ნ. ი. კიკვაძე, საქართველოს კომპარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის მდივანი გ. ნ. ენუქიძე, პარტიის რაიკომების მდივნები. (საინფორმი).

კეთილი იყოს თქვენი მობრძანება, ძვირფასო მეგობრებო!

თბილისში ჩამოვიდა დასავლეთ გერმანელ კომუნისტთა დელეგაცია

ძმურად, გულთბილად და გულითადად შეხვდა რუსუბლეკის დედაქალაქი 8 მარტს გერმანელთა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელ მუშაკთა დელეგაციას, რომელსაც მეთაურობს გერმანელთა კომპარტიის გამგეობის პრეზიდიუმისა და სამდივნოს წევრი გერჰარდ დოიმლიხი. გერმანელი ამხანაგები საბჭოთა კავშირში ჩამოვიდნენ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მოწვევით.

აეროდრომზე დასავლეთგერმანელ კომუნისტებს შეხვდნენ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს წევრი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ვ. მ. სირაძე, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს წევრობის ხელმძღვანელი მუშაკთა ჯგუფი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ხელმძღვანელი მუშაკები, საქართველოს კომპარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის მდივანი ვ. ნ. ჭელიძე, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს წევრი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ვ. მ. სირაძე. მან ხაზგასმით აღნიშნა, რომ საბჭოთა ადამიანები დიდად აფასებენ გერმანელთა კომუნისტური პარტიის ღრმა ერთგულებას პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის პრინციპებისადმი, მის ბრძოლას გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მშრომელთა ანტერესებისათვის.

ჩვენი სამშობლოს კომუნისტების, ყველა მშრომელის კმაყოფილებას გრძნობას წვევს ის ფაქტი, თქვა ვ. მ. სირაძემ, რომ გერმანელთა კომუნისტური პარტია საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიასთან და სხვა მოძმე პარტიებთან ერთად მწყობრში თავდადებით იბრძვის მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობის შეკავშირებისათვის, გადაჭრით ამხილებს ანტიკომუნიზმის იდეოლოგიას, აქტიურად ალაშქრებს იმპერიალიზმის, მილიტარიზმისა და რევანშიზმის ხრიკების წინააღმდეგ, იბრძვის მთელი მსოფლიოს მშვიდობისათვის.

შეეხო რა დასავლეთგერმანელ კომუნისტებთან ამასწინანდელ

(დასასრული მე-2 გვ.).

მეგობრობისა და გულითადობის ვითარებაში

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის სახელით 8 მარტს ვახშამი გაუმართეს გერმანელთა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელ მუშაკთა დელეგაციას გერჰარდ დოიმლიხის მეთაურობით.

ვახშამზე, რომელმაც მეგობრობისა და გულითადობის ვითარებაში ჩაიარა, იყვნენ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს წევრი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ზ. ა. პატარიძე და რესპუბლიკის სხვა ხელმძღვანელი პარტიული მუშაკები. (საინფორმი).

სურათზე: გერმანიის კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელ მუშაკთა დელეგაცია ეცნობა რუსთავის მეტალურგიულ ქარხანას.

ჯ. დუმბაძვილის ფოტო. (საინფორმის ფოტოქრონიკა).

არაბთა სოციალისტური აღორძინების პარტიის გენერალურ მდივანს, სირიის არაბთა რესპუბლიკის პრეზიდენტს ჰაფეზ ასადს

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრმა, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ა. ა. გრომიკომ 8 მარტს მიიღო გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის საგანგებო დავალებათა მინისტრი ე. ბარი და ესაუბრა მას სსრ კავშირისა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ურთიერთობის შემდგომი განვითარების საკითხებზე, აგრეთვე ზოგიერთ საერთაშორისო პრობლემაზე. (საკდესი).

ა. ა. გრომიკოსა და ე. ბარის შეხვედრა

20 აპრილს კომუნისტური შაბათობაა

მოსკოვი. მოსკოვის ლენინური კომკავშირის სახელობის საავტომობილო ქარხანაში მხურვალედ დაუჭერეს მხარი დედაქალაქის მოწინავე საწარმოთა მოწოდებას 20 აპრილს მოაწყონ კომუნისტური შაბათობა. ავტომშენებლებმა ვალდებულება იკისრეს „წითელ შაბათობაზე“ ააწყონ 560 „მოსკვიჩი“ — 60 მანქანით მეტი, ვიდრე წარშანდელ შაბათობაზე.

სულ ამ დღეს დაგეგმილია გამოუშვან 1 მილიონ 200 ათასი მანეთის პროდუქცია.

საწარმოს კოლექტივმა ვალდებულება იკისრა 20 აპრილს იმუშაოს დაზოგილი დამხმარე მასალებითა და ენერგორესურსებით.

ალმა-ათა. ყაზახეთის დედაქალაქის მოწინავე საწარმოო კოლექტივებმა მოსკოველთა მაგალითით გადაწყვიტეს აღნიშნონ კომუნისტური შაბათობა უმაღლესი შრომის ნაყოფიერებით. ალმა-ათის ოქტომბრის 50 წლისთავის სახელობის ბამბეულის კომბინატის მუშები და სპეციალისტები აპირებენ 20 აპრილს გამოუშვან ორმოცი ტონა ნართი, 250 ათასი მეტრი ხამი და ამდენივე მზა ქსოვილი — სულ ოთხასი ათასი მანეთისა.

ტაშკენტი. 20 აპრილს პირველი კომუნისტური შაბათობების მონაწილეები სათავეში ჩაუდგებიან ტაშკენტის ოქტომბრის რევოლუციის სახელობის თბომავალ-ვაგონშემკეთებელი ქარხნის მუშათა ბრიგადებს. ორი ათას ხუთასი კაცი თავის სამუშაო ადგილს დაიკავებს, რათა სახელოვანი ტრადიციით დამკვრელური შრომით აღნიშნონ ვ. ი. ლენინის დაბადების 104 წლისთავი.

საწარმოს კოლექტივმა გადაწყვიტა გამოუშვას 25 ტონა ფოლადის ნაღნობი და ნაჭედი, რამდენიმე ათასი დეტალი მოძრავი შემადგენლობისთვის, რისთვისაც გამოიყენებენ წლის დამდეგიდან დაზოგილ რესურსებს. შაბათობის ჭონაწილენი ხუთწლედის ფონდში გადარიცხავენ ათიათასობით მანეთს.

არხანგელსკი. კომუნისტური შაბათობის დღეს გეგმის გადაჭარბებით ააწყონ სამი ხე-ტყის ავტოსაზიდი. ასეთი გადაწყვეტილება მიიღეს სოლომბალის მანქანათსაშენებელი ქარხნის მუშებმა, ამასთან ერთ მანქანას აწყობენ დაზოგილი ლითონისაგან დამზადებული დეტალებით.

(საკდესის კორ.).

სურათზე: გერმანიის კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელ მუშაკთა დელეგაცია ეცნობა რუსთავის მეტალურგიულ ქარხანას.

ჯ. დუმბაძვილის ფოტო. (საინფორმის ფოტოქრონიკა).

იოსებ ნონეშვილი

საქართველოში გაზაფხულია

საქართველოში გაზაფხულია,
მზე დამზრალ მთა-ბარს სხივებს ასხურებს.
უცნაურია...
არ ჰგავს სრულიად
ეს გაზაფხული
სხვა გაზაფხულებს.
მიწა იღვიძებს ნაკვეთ-ნაკვეთად,
იშუშებს ცივი ზამთრის იარებს.
წვრილი გააქვს სახნის-საკვეთელს
და მზე წითელი
კვალში ბრიალებს.
თბილისმაც იგრძნო
პირველ იებით,
მტკვრის მოდიდებულ მღვრიე ნაპირით,
ჭრელი ქათიბით,
ცისფერ წვიმებით,
ფერად სიზმრებით
მოდის აპრილი.
მოდის,
ვარსკვლავებს მოაჟღარუნებს,
ხვავს და ბარაქას უხვად გვპირდება.
საგაზაფხულო სუნთქვა ძალუმი
უკვე დაეტყო ქვეყნის კიდე-განს.
მოდის,
დაადნოს ცა მოღრუბლული,
აავსოს
ჩირგვი,
ყანა,
ბალახი
მერცხლის ჭყივილით,
ქედნის ღუღუნით,
ხოხბის ყივილით,
შაშვის ჭახჭახით.
ახლა ბავშვებით ქუჩა ჟივჟივებს,
ფართოდ აღებენ ფანჯრებს სახლები...
ეცემა
გლეხკაცს,
მუშას,
ინჟინერს,
შუქი შენების და განახლების
ხალხი ყიჟინით მინდორს ესევა,
მთაც,
ვით ფუტკრის სკა,
ისე გუგუნებს...
— კაფე, თესეო!
— კაფე, თესეო!
ალბათ მგოსნებსაც გვიხმობს გუგული
ჩვენც გვაქვს სათესიც და გასაკაფიც...
(გუგული გვიხმობს თუ ხმა გულისა?..)
დე გაბედული ლექსის ღვართქაფი
ქუხდეს, ვით დელგმა გაზაფხულისა.
ხინჯი რამ სულში თუ გვეგულება,
თოვლივით გაჰყვეს წინა წელიწადს...
ჩვენც განვწმინდოთ, როგორც ბუნება,
ხნულს მოვაბნიოთ თესლი რწმენისა...
თუ გვაქვს
ეჭვი რამ,
ჩამოვიცილოთ,
გადავივიწყოთ სევდაც სრულიად...
თუ გულში გვიდგას ზამთრის სიცივე,
გაზაფხული რა გაზაფხულია!..
ხე ცხოვრებისა
სულში სმაურობს
და გულის სწორის
ხილვა გვწყურია.
მართალი გითხრათ:
უსიყვარულოდ
გაზაფხული რა გაზაფხულია!..
...კავკასიონის მთებზე იმედად
ჩანს ცისარტყელა წითელ-ყვითელი
და ირხევიან ვერცხლის წვიმები,
როგორც სიმები
ელვის თითებით.
მიწას ნაზამთრალს,
ყინვით დაზაფრულს,
ცხელი სხივები გადაეყარა...
მომილოცია ეს გაზაფხული,
მრავალ გაზაფხულს,
ჩემო ქვეყანავ!..

შესვენდრა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტში

დასასრული

შეხვედრებსა და საუბრებს სა-ქართველოს მხარეში, ვ. მ. სირაძემ აღნიშნა, რომ გერმანიის ფედერა-ციულ რესპუბლიკაში სულ უფ-რო მტკიცდება კომუნისტებისა და მთელი პროგრესული ძალების საბრძოლო პოზიციები, და ხაზ-გასმით აღნიშნა კონტაქტების მნი-შვნელობა საბჭოთა კავშირის კო-მუნისტური პარტიისა და გერ-მანელთა კომპარტიის ძმური ურ-თიერთობის შემდგომი გაღრმა-ვებისათვის.

საუბრის დროს დელეგაციის წევრებს გააცნეს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომი-ტეტის საქმიანობა, რესპუბლიკის მშრომელთა მიღწევები სკკპ XXIV ყრილობის მიერ შემუშა-ვებული სოციალურ-ეკონომიური განვითარების განხორციელებაში.

გერმანელმა ამხანაგებმა ამომ-წურავი პასუხი მიიღეს შეკითხ-ვებზე, რომლებიც ეხებოდა სა-ქართველოს ცხოვრების სხვადა-სხვა მხარეს.

გერჰარდ დომლიხმა დელეგა-ციის სახელით მადლობა გადაუ-ხადა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტს, რომელ-მაც შესაძლებლობა მისცა ჩამო-სულიყვნენ საქართველოს სს რეს-პუბლიკაში. ჩვენ თან წავიყვანთ მკაფიო შთაბეჭდილებანი თქვენს წარმატებებზე, განსაცხადა დელე-გაციის მეთაურმა, კარლ მარქ-სის მიერ შექმნილი რაინის ახალი გაზეთით დაწყებული და სა-სიკეთო გერმანელ კომუნისტთა გაზეთ „უნიტერე ცაიტით“ დამთავ-რებული.

გ. დომლიხმა აღნიშნა, რომ სულ უფრო იზრდება გერმანელ-თა კომპარტიის, მუშათა კლასის რევოლუციური პარტიის ავტორი-ტეტი, რომელიც მოქმედებს მარ-ქსის, ენგელსის, ლენინის მოძღვ-რების საფუძველზე, რომ გაძლეი-რდა მისი გავლენა მუშებსა და ახალგაზრდებს შორის, რომ გერ-მანელთა კომპარტია იბრძვის გე-რმანიის ფედერაციული რესპუბ-ლიკის მოსახლეობის ეკონომიური და სოციალური ინტერესების დასაცავად.

ჩვენ, კომუნისტებს, განაცხადა დელეგაციის მეთაურმა, ჩვენს ერთ-ერთ ძირითად ამოცანად მიგვაჩნია საბჭოთა კავშირის კო-მუნისტურ პარტიასთან ურღვე-ვი ძმური ურთიერთობის შენდ-გომა განმტკიცება.

დელეგაციის მეთაურმა საქარ-თველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტს სანუქრად გადასცა ალბომი გერმანიის რევოლუციო-ნური მუშათა მოძრაობის გაზეთე-ბის ფაქსიმილეებით, კარლ მარქ-სის მიერ შექმნილი რაინის ახა-ლი გაზეთით დაწყებული და სა-სიკეთო გერმანელ კომუნისტთა გაზეთ „უნიტერე ცაიტით“ დამთავ-რებული.

საუბარს ესწრებოდნენ საქარ-თველოს კომპარტიის ცენტრალუ-რი კომიტეტის ბიუროს წევრო-ბის კანდიდატი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომი-ტეტის ორგანიზაციულ-პარტიული მუშაობის განყოფილების გამგე შ. ვ. ყარყარაშვილი, საქართვე-ლოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის საზღვარგარეთთან ურ-თიერთობის განყოფილების გამ-გე ნ. ი. კიკვაძე, საქართველოს კომპარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის მდივანი გ. ნ. ენუ-ქიძე, საქართველოს კომპარტიის თბილისის ორგანიზაციის ორჯო-ნიკიძის რაიკომის პირველი მდი-ვანი ა. დ. ჩიკვაძე. (საქინფორმი).

მეგობრობა კიდევ უფრო განმტკიცდება

რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის სხდომათა დარბაზი მო-თითულია ალისფერი დროშებით. წითელ ტილოზე წარწერილია სი-ტყვები: „მხურვალე სალამი გე-რმანელთა კომუნისტური პარ-ტიის დელეგაციას!“. 9 მარტს აქ გაიმართა გერმანელთა კომპარ-ტიასთან მეგობრობის მასობრივი მიტინგი.

შეკრებილნი მჭუხარე ტაშით შეხვდნენ გერმანელთა კომუნის-ტური პარტიის ხელმძღვანელ მუშაკთა დელეგაციის წევრებს გერჰარდ დომლიხის მეთაურო-ბით. სტუმრებთან ერთად პრეზი-დიუმში იყვნენ პარტიის რუსთა-ვის საქალაქო კომიტეტის პირვე-ლი მდივანი ვ. ი. კობახიძე, სა-წარმოს წარჩინებული მუშაკები.

მიტინგი გახსნა მეტალურგიუ-ლი ქარხნის პარტიული კომიტე-ტის მდივანმა გ. შ. ბაქრაძემ, რომელმაც თქვა, რომ საწარმოს კოლექტივი მთლიანად და სისტე-მით უჭერს მხარს და იწონებს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმ-წიფოს საგარეო პოლიტიკის ლე-ნინურ კურსს, რომელიც შეესა-ბამება საბჭოთა კავშირის, სოცი-ალიზმის მსოფლიო სისტემის, ჩვენი პლანეტის მრავალმილიონია-ნი მასების ძირეულ ინტერე-სებს.

სსრ კავშირისა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის თა-ნამშრომლობის განმტკიცების გზაზე, თქვა ორატორმა, უაღრე-სად დიდწილადაა დამოკიდებუ-ლი ევროპაში ომისშემდგომი სა-ზღვრების ხელშეუხებლობის სა-კითხის გადაწყვეტა. ამ საკით-ხის მშვიდობიანი გზით გადაწყვე-ტა ყველა ხალხის ინტერესებში შედის. ამიტომ ჩვენ ასე ვაფა-სებთ ფედერაციული რესპუბლი-კის მთავრობის ბრანდტ-შელის პოლიტიკას, რომელიც მიმარ-თულია ევროპაში დაძაბულობის განმუხტვისაკენ, ევროპის ხალ-ხებს შორის ნდობის განმტკიცე-ბისაკენ.

ჩვენ ვხედავთ, რომ ფედერა-ციული რესპუბლიკის ხელისუფ-ლების ზოგიერთი წარმომადგენე-ლი ცდილობს ხელი შეუშალოს ევროპაში ნორმალური ვითარე-ბის დამყარებას, ხელი შეუშალოს ევროპის ხალხების ნდობის გან-მტკიცებას ერთმანეთის მიმართ. ეს ადამიანები ცდილობენ ხელი შეუშალონ ევროპაში ისეთი ვი-თარების შექმნას, რომელიც ხელ-საყრელ პირობებს შეუქმნის ევ-როპის ხალხების ურთიერთთანა-მშრომლობის განვითარებას, ევ-როპის ხალხების ნდობის განმტ-კიცებას ერთმანეთის მიმართ.

ორატორმა ხაზგასმით აღნიშ-ნა, რომ ჩვენ ვიბრძვით ისეთი ევ-როპის შექმნისათვის, სადაც ომი აღარ იქნება შესაძლებელი, სა-დაც ომის საფრთხე სამუდამოდ გაქრება. ჩვენ ვიბრძვით ისეთი ევ-როპის შექმნისათვის, სადაც ხალ-ხები ერთმანეთს ნდობით მოეკი-დებიან, ერთმანეთის მეგობრები იქნებიან.

ჩვენ ვიბრძვით ისეთი ევროპის შექმნისათვის, სადაც ხალხები ერთმანეთს ნდობით მოეკიდები-ან, ერთმანეთის მეგობრები იქნე-ბ

კონსტანტინე ლორთქიფანიძე

ცისფერი კალთა

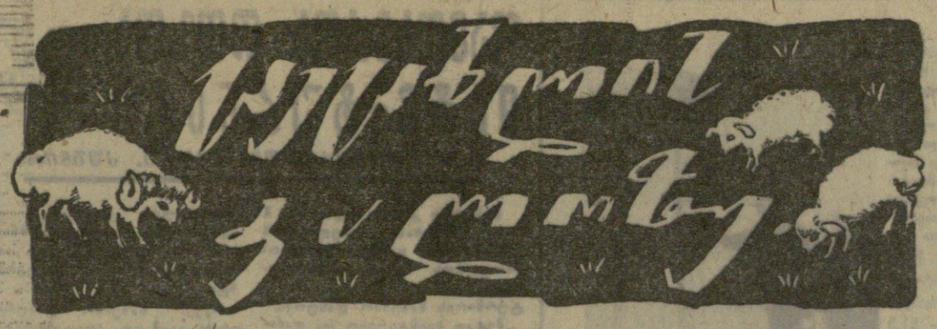

ვამოქვეყნებთ ქართველი მწერალი კონსტანტინე ლორთქიფანიძე ამჟამად მუშაობს თავისი ცნობილი რომანის „ნატვრისთვალის“ მესამე ნაწილზე. ჩვენი მკითხველი უკვე იცნობს ამ რომანის პირველ ორ ნაწილს, სადაც ასახულია დიდი სამამულო ომისწინა და ომის შემდგომი ქართული სოფელი, მესამე ნაწილი კი მოგვითხრობს ჩვენი ცხოვრების ათ-იან წლებზე.

მკითხველს ვთავაზობთ ერთ ახალ თავს „ნატვრისთვალის“ მესამე ნაწილიდან.

I.

— ნუ გეშინია, ჩემო ბაქრო, გამარჯვებულ კაცს თორმეტი ათასლია გამოუჩნდება, დამარცხებულს კი ხმის გამცემიც ენატრებაო! — სთქვა ჩოხელმა, თუმცა სანამ სიტყვას დაამთავრებდა, უკვე მიხვდა, რომ პასუხი არ ეყოლებოდა.

ქერის ორომში არასდეს არ უცხოვრია სიმონ ჩოხელს. რამდენი წელიწადი ყელგადაგდებული დაეხეტებოდა კარიდან კარად, — ამ უმგვანო ანდაზის ქვაღზე კი ერთხელაც არ გაუელია. მაშ ახლა რა ეკლება უჩხელტება! გაბა არ იცის, ამ მაცდურ ბილიკს ხხოლოდ სახელნატყუარი კაცი ეტანება...

ჩოხელმა სკამი უკან მისწია, თაროდან მრგვალდ დახეული ნაცრისფერი თაბახი ჩამოიღო, მაგიდაზე ტკაცუნით გაშალა და ნაღიბაძეს თავი დაუქნია, ახლა მოდიო. ეს ყველაფერი ისე სულსწრაფად გააკეთა, თითქოს ეშინოდა, იმ წელახდელმა ფიქრმა თავი არ დაჭაბნოს და ხაქარიამ ყოყმანი არ შეატყოსოს.

მაგიდაზე დაფენილი თაბახი ერთბაშად თითქოს გაცოცხლდა, — ჯერ ერთი მხარი წამოსწია, მერე მეორეც ააყოლა და ორღობეები თოფივით დამრგვალდა, „შენ მაინც დაიქ, შე დასაწვავო!“ — გაიფიქრა ჩოხელმა და მაგიდის უჯრაში ჩიჯარტებს დაუწყო ძებნა. ბრილიც მოეშველა, ატეტებული ქალღი ფეხვ გამალეს და კედელზე გააკრეს. კალთუბნის მიხედრების რუკა იყო, მაშინვე შეიცნო ნაღიბაძემ. სახნავ-სათესი მიწა, სათიბები, საძოკრები, ნარეკვავის ჯგნარებიც კი ქ ისე უბრალოდ და ლამაზად იყო მიწყობილი ერთმანეთზე, რომ ხაქარიას გული და გაეცინა: ქალღზე რა ადვილი იყო ყველაფერი!

— მე ეგ რად მინდა, ამხანაგო სიმონ! შირაქში სად რა ფერის ქვა ვგდია, ისიც კი ვიცი, — სთქვა ნაღიბაძემ, მაგრამ ხერხილობის გამო რუკასთან მაინც მივიდა.

— მჯერა, ჩემო ბაქრო. შენ მხოლოდ ერთი რამ გავიწყდება, რომ პურს ხალათის კალთაში ვერ ჩავიდებსავ! მიწა მინდა!

— რაც ძრა მაქვს, ხრა მაქვს, ამხანაგო სიმონ! — მტკიცედ მიუგო ნაღიბაძემ.

კალთუბნის კოლმეურნეობის თავმჯდომარედ მხ მალმერთიც რომ ყოფილიყო, სიმონ ჩოხელი მაინც ამ საქმეს ხაბოდიშოდ არ გაიხდიდა: თავისას ეტყოდა და სამანს იქვე დაუდებდა. კი-ყმის შეილი იყავ და ჩოხელის სიტყვას მიწაზე დაადებდი! მგრამ ახლა ნაღიბაძესთან ჭიქრად ლაპარაკი რომ არ იკადრებდა, ეს წელან ჩოხელმა თვითონაც დაინახა, კაბინეტში „გლეხის იმედის“ თავმჯდომარე რომ წემოვიდა.

„მე ჩემი ცხოვრების შული უკვე ამოვახეიე და ცუდის ქიევა არ შემფერის!“ — ეს ამოიკითხა ჩოხელმა მოხუცის გაურჩებულ თვალებში და მაშინვე უკანდახევა ამჯობინა.

ნაღიბაძის ჭდიერ პასუხს ყური წაუგდო, რუკაზე ერთი ადგილ წითელ ფანქრით შემოხაზა და მშვიდად ჰკითხა:

— მაშ ეს რა არის! მიწა არ ხრის?

— ეგ ჩვენ გარდამავალ საძოვრებია, ამხანაგო სიმონ! მაგ მინდვრების მოხვნა არ შეიძლება! — უთხრა ხაქარიამ.

არ შეიძლება.

ეს ჩოხელმაც კარგად იცის. ოვრის პირებზე ნაღრევი გაბაფხული რომ დაიწყოს, ცხვარ-ბატკანი აყოტებულ ბალახს მოეგება, ნაბარევი დაეხართება და ბინებში ცოდვის ლული დატრიალდება.

ჩოხელს ახსოვს, ერთხელ ომის დროს ნაბარევმა იმდენი თოხლა იმსხვერპლა, ოორზე ლეშის მთა დადგა. ამიტომ მზე დააქერს თუ არა, სანამ ბალახს ტკიპი გაეჩენდებოდეს, მეცხვარეები აიყრებიან და მთისაკენ დასძრავენ ფარებს.

მიდიან აუჩქარებლად, ნებაჩნება, სამხრამდი სალის სალამომდე გასჭიმავენ ხოლმე. ცხვარ-ბატკანს წინამძღოლად ყველაზე ფეხმძიე ვაცებს შეურჩევენ, რადგან მთა ჯერ კიდევ „გამოსული“ არ არის, — მაისის დამლევს თრიალეთის სამოვრებზე ხანდახან ისეთი სუსხი დაკრთავს, ძაღლი და მგელი ამაღამ ერთად დაწვებიანო, იტყვიან მეცხვარეები.

— წაიღე და ამაღამ სასთუმალში ამოიდე, იქნებ კარგი სიზმარი ნახო და გული ჩვენსკენ მოგებრუნდეს! — ისევ დაუტკბა ჩოხელი, გითომ კიდეც გაეხუმრა, რომ ხაქარია გულნატკენი არ გაეშვა.

ხაქარია ნადიბაიძეს კი შებლი არ გაუხსნია, ის რუკა ისე გამოართვა და აუჩქარებლად დაახვია.

— კარგად ბრძანდებოდეთ! — სთქვა მან.

არ უნდოდა ბერიკაცს, რომ ასე უგულოდ დაშორებოდა სიმონ ჩოხელს, მაგრამ ვერა და ვერ მოიცილა ის ერთი ამეშებული აზრი: ჩოხელი სხვისი ფეხის ხმას აჰყვა და გულხდილ საუბარს პირი მოარდაო.

წავიდა. კარი ისე გაიხურა, თითქოს მომაკედავი ავადმყოფის ოთახიდან გადიოდა.

ვერ აეწყო მათი დღევანდელი სიტყვა-პასუხი, — ეს, რა თქმა უნდა, ხელს აძლევდა არჩილ ყანჩაშვილს, მთელი ერთი საათი დამუნჯებული რომ იჯდა კუთხეში მიდგმულ პატარა მაგიდასთან და ვითომ სამინისტროდან მოსულ საბუთებს ჩაჰკირკიტებდა.

ერთი სიტყვა და... პირში ალის ქარი ჩაეკარებება „გლეხის იმედის“ თავმჯდომარეს, მერე იქნებ თვითონ შეეხვეწოს სიმონ ჩოხელს, საძოვრები კი არა, ცხვარ-ბატკნის საკალ ბილიკიც კი წაიღე, ოღონდ ეგ ერთი ცოლეა შემინდეო.

თუმცა რა ცოდვა?

ის სამარცხვინო ამბავი რომ დატრიალდა, ზაქარია იმ დღეებში თვლავში გაგზავნეს რაღაც თათბირზე... განზრახ მოაშორეს იქაურობას, მაგრამ ქვეყანა რომ აირეკა, მერე ცოდვა-მადლის გამოთხვი ვინ არის! ამტკიცე რამდენიც გინდა, ახრი ვერაფერზე ავიღე, თორემ სოფლიდან ფეხს როგორ მოვიცვლიდიო...

ვინ დაგჯერებს.

„ოჯახის უფროსმა არ უნდა იცოდე, შენს კარმიდამოში რა ხდება?!“ გეტყვიან და ცამდე მართალიც რომ იყო, პირზე ცხრაკლიტულს დაგადებენ.

კალთუბანში კი მართლაც გაუგონარი ამბავი მოხდა. შარშან, სანამ „გლეხის იმედის“ თავმჯდომარედ ხაქარია ხადიბაიძეს აირჩევდნენ, კოლმეურნეობას ათას ორასზე მეტი ცხვარი დაეხოცა. მთიდან დაბრუნებისას პეპელა გაუჩნდა და ჯერ კიდევ ხამთრის პირზე სამი ფარა თითქმის განახერდა.

როგორც კი ჭირმა თავი იჩინა, არჩილ ყანჩაშვილმა ერთი სისხამ დილა შეარჩია, წითელი დათა სადგომიდან გამოიხმო, მანქანაში ჩაისვა და წითელ წყაროსკენ გაუტრა.

ფერმის გამგე ჯერ კი დაფრთხა მრისხანე სტუმრის დანახვაზე.

„შემაგდებს ახლა თავის კაბინეტში, ქვეყანას შემიყრის და გუდად ამომიღებს!“ — გაიფიქრა პირგანაცრებულმა დათამ.

მართლაც, ყანჩაშვილს არაფერი ისე არ უყვარდა, როგორც ხელქვეითების დატუქსვა და შეხურება რაც შეიძლება მეტი ხალხის თანდასწრებით, მაშინ რატომღაც ჭკუაც უფრო ეჩრდა და სიტყვასაც ლამაზად ათამაშებდა. იმას კი აღარ ანგარიშობდა, რომ ასეთი გაწუკითხაობა ადამიანს უფრო აღიზიანებდა და აავებდა...

— საბუთი არაფერი წამოვიღო? — წაიბურტყუნა წითელმა დათამ, ვიდრე მანქანაში ჩაჯდებოდა.

— არ გინდა, — უთხრა ყანჩაშვილმა.

— არც ბეითლის ქალღდი?

— ქალღი ვითომ დახოცილ ცხვარს უყვზე წამოაყენებს? — ჩაიცინა ყანჩაშვილმა, მაგრამ არც ეს ჩაცინება და არც მისი პასუხის კილო გულზე ცუდად არ მოხვედრია წითელ დათას.

სტუმარმა დაილაპარაკა თუ არა, ხმაში რაღაც ისეთი რბილი, დაუგრეხავი ძაფი გამოურია, წასაკიდებლად მოსულ კაცს იგი ამა ჰგავდა.

წითელ დათას გულზე მოეშვა, ტალახიანი ჩექმები ღობის ძირში მირჩენილ ბალახზე გაუსვ-გამოუსვა და ყანჩაშვილს გვერდზე მიუდგა.

— როგორ ჩაიარა თათბირმა? — ჰკითხა ყანჩაშვილმა.

— როგორც ყოველთვის, წყნარად და მშვიდად. უმტკიცებდით ერთმანეთს, რომ ყველაფერი კარგად გვაქვს და ხვალ უფრო კარგად გვექნება! მეტრეველმა ისეთი სიტყვა უთხრა არსენა ლეკაშვილს, ისეთი ქება-დიდება, — პირჯვარი კინალამ გადაიწერე იმდენ ხალხში!

— პირში დუმა, ზურგში დანაო, არა! — ჩაიცინა ყანჩაშვილმა.

დათამაც ჩაიხითხითა და მერე სთქვა:

— ნეტავი თუ დადის ამ ცის ქვეშეთში ისეთი კაცი, ბოლომდე გულახდილი რომ იყოს! სულში ისე ჩაგახედოს, არც ერთ კუნჭულს ხელი არ დააფაროს!

არჩილმა ისევ ჩაიცინა.

— მაშინ ეს წუთისოფელი ნამდვილ ჯოჯოხეთად იქცეოდა, ჩემო დათავ! ჩვენ რომ ვიცოდეთ, გულში ერთმანეთზე რას ეფიქრობთ, ადამიანი ადამიანს ყელში სწვდებოდა; ყველაფერი არ ვიცით და არც უნდა ვიცოდეთ, — ამაზე დგას ეს ქვეყანა!

— აი მეც მანდა ვარ! — უთხრა დათამ.

ფარეხებს რომ გასცდნენ, ყანჩაშვილმა გზიდან გადუხვია და მანქანა ნაწვეროლზე გადააყენა.

— ცოტაზე ფეხით გავიაროთ. სიტყვა მაქვს შენთან! — სთქვა ყანჩაშვილმა.

ერთი-ორი წუთი ჩუმად მიაბიჯებდნენ ჯერ კიდევ გაუშრალ მინდორზე.

აფუებული მიწა თივთიკის ლეიბსა ჰგავს. ფეხს დაადგამ — ჩაიხნიქება, მერე ნელა-ნელა ისევ ამოიწევა.

ლეკომიდან მოდენილმა ნიაკქარმა ხევში ჩაგუბებული ჯანღი ბოლქვა-ბოლქვად ამოჰყარა მიწისპირზე. ნისლი თანდათან გაიშალა და ცხვრის ფარასავით მოგვა აქეთ-იქით გაშვებებულ ფერდობს.

როდესაც ორმა კაცმა იცის, რომ ორივენი უწმინდურები ხართ, ისინი კარგად ეწყობიან ერთმანეთს, ჭირი და ლხინი ერთი აქვთ, ერთმანეთის დაუკითხავად წყალს არ გადაქცევენ, მაგრამ როგორც კი ერთი შეეცდება თავი პატრონად მოაჩვენოს მეორეს, მათი ძმობა და მეგობრობა იწყმსევე გათავდება... სამუდამოდ შეიძულებენ ერთმეორეს ისეთი ჩუმჩ, გაუნელებელი სიძულვილით, ადამიანს გულში სიკეთის ნიშანწყალსაც რომ აღარ დატოვებს.

სწორედ ამგვარად სძულდათ ერთმანეთი ყანჩაშვილს და წითელ დათას, მაგრამ ერთი ჭირთული ამდაზისა არ იყოს, — ეშმაკები ერთმანეთს მტრობენ, კაცის წასასდენად კი ერთდებიანო, — ისინიც ამ რჯულზე იდგნენ. სოფლის თავში მათ მოქიშპე რომ გამონდებოდა, წითელი დათა მაშინვე მხარს აუბამდა ყანჩაშვილს, ან ყანჩაშვილი წითელ დათას, და როდესაც იმ მესამე კაცს წააქცევდნენ, მერე ისევ ერთმანეთს ჩაუსაფრებოდნენ.

„ნეტა რა უნდა, რომ გამოგდო სახლიდან ამ ძაღლს ალიონზე?“ — ფიქრობდა წითელი დათა.

სანიში კაცი იყო არჩილ ყანჩაშვილი, უფრო სანიში, ვიდრე მართო დატოვებული ცეცხლი.

შენი ორი თვალი და ორი ყურიო ყოველთვის როდი კმარობდა მისი ქვეყნიდანვე სიტყვა-პასუხის ამოსაცნობად. ეს იცოდა წითელმა დათამ და თავში ათასგვარი ფიქრი უტრიალებდა, გუში კი ვერაფერზე მიეტანა. ყანჩაშვილის დამტკბარმა ხმამ მთლად დაუკარგა გულისხმიერება.

ბოლოს ვეღარ მოითმინა და ჩაცინებით ჰკითხა:

— სად მიგყვეარ, არჩილ, ამ წყვდიადში! მოკვლას ხომ არ მიპირებ!

არჩილი შეჩერდა, ციცი, ნაცრისფერი თვალები ოდნავ მოჭუტა და სიცილითვე მიუგო:

— რაო, დათავ, უკვე აღსო ცოდვით შენი ხურჯინი?!

— ეჰ, ჩემო არჩილ, პატარა კაცის ხურჯინში ყველა იჭრიტება, ვისაც მოეპრიანებაო! ამა ერთი დიდი კაცების ხურჯინშიაც ჩაიხედონ! აი, სერია ის იქნება, მაგრამ ვინ არის ჩამხედავი! ცოდან მამა-ღმერთი რომ ჩამოვიდეს, ამ ქვეყანას ისიც კი ვერ გაასწორებს.

არჩილმა ისევ ჩაიცინა და სთქვა:

— არც ვარგა, რომ გასწორდეს... ცხოვრებას ეშხი დაეკარგება! სულ მუდამ სწორი და პირდაპირი გზა მოსაწყენია, ჩემო დათავ! ხანდახან გზიდან უნდა გადაუხვიო, აქეთ-იქით მიიხედო, თორემ ყველაზე მსუქან ნავერს სხვები ჩამოათლიან ამ ცხოვრებას! შენ კი ყურებიდან ბამბას გამოგიღებენ და გეტყვიან, ამ ადგილს, ამხანაგო, ტყუილად აფუებო... და კულტურის სახლის დირექტორად დაგაწინაურებენ! გიტარა კი არ იმღებო, ჩემო კარგო. ეგ შენ ჩემზე კარგად იცი!

— ნასწავლი კაცი ხარ, არჩილ, სიზმარიც დაგეკვრება! — მორჩილად მიუგო წითელმა დათამ.

— ხომ ზედავ. ჩვენ ახლა ორნი ვართ. მარტო ორნი. ახლომახლო ხეც კი არსად სჩანს, რომ მერე მოწმედ დაიყენო! გაიგე, რას გეუბნები! — სთქვა ყანჩაშვილმა.

— მოწმე და მოსამართლე ღმერთმა ნუ გაჰპაპაროს მე და შენ შუა!

— მაშ ყური დამიგდე! ამ წელიწადმა ყველაფერში გაგვამართლა. პურიც ბევრი მოვიდა, ყურძენიც, თამბაქოც, მზესუმზირაც... ყველი და კვერცხი ხომ იყო და იყო! მთლიად ცხვარმა გამოგვკრა ყელ!

— მე რა შემიძლია, არჩილ, — მხრები შეიშმუშნა წითელმა დათამ: — შენი თქმისა არ იყოს, იმ ცხვარ-ბატკანს ვერ გავაცოცხლებ და...

— გავაცოცხლებთ, გავაცოცხლებთ, თუ ჩემს სიტყვას ენდობი! — უთხრა არჩილმა და მოსაუბრეს პირდაპირ თვალებში შეხედა.

ო, როგორ ეკვრება წითელი დათას ეს ცივად ანგეგმული, ნაცრისფერი თვალები, — ამოსუნთქვას არ დაგაცლის, რომ ტყუილის მოგონება ან სიტყვის გადათქმა ვერ მოასწრო.

გაგიკვირდებათ, გაგიხარდებათ, მხარზე მეგობრულად ხელს დაგადებს, მაგრამ მისი მბურავი თვალები ერთხელ რომ მოგაცილდება, მერე აღარ მოგშორდებათ: თითქოს ტვინში უხდა შეეჭრას და შენი ფიქრი დაინახოს.

ცხოვრებაში ხშირად ხდება ხოლმე: ადამიანს შეხდავ თუ არა, ერთ ლანდზე გამოიჭერ მისი ხასიათის მთავარ ძარღვს.

ზოგჯერ ერთი რაიმე ნიშანი გაგიმხელს ამ საიდუმლოებას: ხმაში ჩაყეცილი რომელიღაც ძაფი, წამიერი გამოხედვა, ან კიდევ ტუჩების წყობა.

ხშირად ტუჩების წყობა უფრო მეტყველია, ვიდრე, მაგალითად, თვალები.

არჩილ ყანჩაშვილმა ისეთი დაჭიშპებული სიარული იცოდა, წითელმა დათამ შაშინვე გულში გამოისკვნა, ამ კაცს ყოყმანი და უკანდახევა არ ეცოდინებაო. წინ უეცრად ორმო რომ დახვდეს, — განა შემოუვლის, „ამ ორომს გადაახტება და გზას განაგრძობსო.

წითელი დათა არ შემცდარა. შორიდან შემოვლა და უხიფათო ბილიკის ძებნა, არჩილ ყანჩაშვილის დავთარში არ გწერა. არ სცალოდა. ხასროლი ქვისა არ იყოს, გვერდზე არ გაუხვევდა.

„ამ სამინელ კაცთან ეშმაკობა არ გამოდგება! — გადაწყვიტა ერთხელ წითელმა დათამ და ამ გზას ბოლომდე მიჰყვა: თითქმის აღარაფერს უმალავდა.

— ასეთი ქაღალდი მეორე აღარ გამოგზავნო ალმასკომში! არც სამინისტროს მისწერო. — ყანჩაშვილმა

ჯიბეზე ხელი გაიკრა და ორად გაკეცილი, დაჭიმუჭნული კონვერტი ამოიღო.

— რა ქაღალდი?! — უცბად ვერ მიხვდა წითელი დათა.

— ცნობა, ამხანაგო, ცნობა, ამ თვეში ამდენი სული ცხვარი დამეხოცაო! — ხმას აუწია ყანჩაშვილმა: — გაიგე, რას გეუბნები!

— რას ამბობ, არჩილ, ამდენი ბარალი კი არა, ერთი შაქიც რომ დაეკარგო, ამ დღესვე უფროსებს უნდა შევატყობინო! — უთხრა დათამ.

— გამიგონე, კაცო, — თითქოს ოდნავ მოლბა ყანჩაშვილი: — ჩვენ ახლა რაიონს უნდა ეუშველოთ! ცოტა ხელი თუ არ შევუწყეთ, ხალხში გამოსაჩენი პირი ვერა გვექნება. კარგი იყო, ეს შავი დღე არ დაგვდგომოდა! ახლა კი რა გზა გვაქვს! შენ გაჩუმდი და იყავი შენთვის! ჩვენც ვიითომ არაფერი გაგვიგია!

— ეს რა გაიგიო, არჩილ! მკვდარი პირუტყვი სად-სალამთად მივითვალო ამ დასაწყვეტ ქაღალდზე? მერე ეს ქაღალდის ცხვარი გაკრიჭება, მოიწყვლება თუ რა! საციმბიროდ გამწყრე, შე კაი-კაცო! — წითელი დათა ცდილობდა რაც შეიძლება მეტი საყვედური და გულისტკენა ჩაეწნა ამ სიტყვებში.

— რამ შეგაშინა, დათავ! მაგას ვინ დათვლის, ახლა რამდენი კაბინორის დავთარში სძოვს ეგეთი ცხვარი და ძროხა! თუ ისინი იწყვლებიან, ჩვენსას რა ღმერთი გაუწყრება?! — მშვიდად მიუგო ყანჩაშვილმა: — გაიგე, რას გეუბნები!

— ვერ გავიგე, მომკალი თუ გინდა! — უთხრა დათამ. მან უკვე დაიცა სუნი, ამ გულახდილ ლაპარაკს დიდი ამბავი უნდა მოჰყოლოდა და ერთხელ კიდევ შეახსენა თავის თავს, ვიდრე საქმეს ძირი არ გამოუჩნდება, ენა დაიმოკლეო.

— არ გამაჯავრო, დათავ! გეყოფა თავის მოსულელება! რა არის აქ გაუგებარი! ეგ ხარალი უნდა დაიმალოს, ვითომ ერთი ცხვარიც არ დაცმულა! მაშინ არაფერში ჩამორჩები აღარ გეექნება! დროშა ისევ ჩვენ დავჭირებს! მერე დადექი, დალოცილო, და შეუშვირე კალთა პრემიების და ჯილდოებს.

— კი, მაგრამ ეს ხარალი გაისად როგორღა ავანაზღაურო? ამდენი ცხვარ-ბატკანი სულ ქაღალდზე ხომ არ იბალახებს! — მაინც ჰკითხა წითელმა დათამ, თუმცა თავადაც კარგად იცოდა, ამ საშარო საქმეს საიდან შემოეკლებოდა.

— შენ გაისამდე მადროვე და მერე ნურაფრისა გედარდება! გაისად ტუუპების ხარჯზე ირლად გამოვალთ! ძველი ტყუპის დედები ახლავე გადაარჩიე და არაფერი მოაკლო, რომ კარგი დღეი ავიღოთ! ეს ხალხი რომ გაიხარებს და წელში გაიმართება, მეც ეგ მიხარია, თორემ სხვა რა?! მართალია, ქონება ბაზში არ ამომდის, მაგრამ ტყლურჩე პირიპური ჯერ სანატრელი არ გახდომია. რაცა მაქვს, თვითეც ქმაყოფილი ვარ. მე ჩემთვის ნემსის შვილიც არ მინდა ზედმეტი, ოღონდაც ხალხი არ დარჩეს გულდაწყვეტილი, ამდენი შრომა წყალში არ ჩაეყაროს!

ამ საუბარს გარეშე კაცი რომ დასწრებოდა, უეჭველად იტყოდა, ნეტავი ამ კუთხე-სოფელს, შენისთანა ქომაგი და მოსარჩლე რომ ეყოლებაო.

კარგა დამკვრელი მწყემსი ჩონგურს ხელდახელ რომ მომართავს და გულშიჩამწვდომად ააღუღუნებს, არჩილ ყანჩაშვილიც ასე აწყობდა ხოლმე თავისი ხმის ღარებს და ისეთ ბაქებს გაბლიდა, მასი თვითეული სიტყვა სიწრფელის ცალი და ანათალი ეგონებოდა კაცს.

— ყველაფერს გავაკეთებ, არჩილ, გაუჩენელს გავაჩენ, ოღონდ...

წითელი დათა გაჩუმდა. უთხრას თუ არ უთხრას! აღელვებისაგან სტაფილოსფერ ღაუებზე მუქი ტალები გამოაყარა. იცი ვერ იტანდა, როდესაც ყანჩაშვილი მასთანაც თვალთმაქცობდა.

— რა გინდა, მითხარი! — არჩილმა ჯერ კიდევ ვერ შეატყო, რომ წითელ დათას რაღაც ფორიაქი შეუდგა:

— თუ კაცი ხარ, ხალხის სახელით ნუ მელაპარაკები! ჩვენ ხომ ვიცით, რა კოშებია ვართ! ერთმანეთს მაინც ნუღარ მოვატყუებთ, მთლად ნუ დავკარგავთ სირცხვილს! თორემ მეტი აღარ შემძლია! ყველა ძაღლი და მამაძაღლი ხალხის ზურგს ეფარება, რომ შავი საქმე გამაკეთებინოს! აღარ შემიძლია... ავდგები და ვიყვირებ, ციბლავლებ, ცრუ-კაცი ვარ, თაღლითი ვაო! მე აქ რა მინდა... ჩემი ადგილი ციხეშია...

სიტყვას დასრულება ვერ მოასწრო, ყანჩაშვილმა ხელი მოიქნია და სტაფილოსფერ ფუნთუშა ღაუაზე ისეთი სილა შემოკრა, ხუთივე თითი ზედ მიაბეჭდა. ეს ვეება კაცი გვეროდე გადაქანა და ზაბარბაცდა. უეხი ძლივს მოიკიდა სეუღ ბალახზე. მერე ღაუაზე ხელი მიიდო და საცოდავად მოიკუნტა. აიც თავი აუწევია, არც ხმა გაუღია.

მინდორში კაცის ბაიბური არ ისმოდა. არჩილმა მანც მიიხედ-მოიხედა.

„კიდეც კარგი, პოფერი არ წამოვიყვანე!“

მისი მემხედველი ვინ ატყოდა, ახლა ამ მოწიფულმა ვაჟკაცმა გაუკონარი სისაძაგლე ჩაიდინა, დროულ კაცს ხელი შემოკრაო. როგორც ბანჭის გამოცდილ მოთამაშეს ვერ შეატყობ, ხელში რა კარტი უჭირავს, არჩილ ყანჩაშვილის თვალპირიც ასეთ უტყვი და უძრავი იყო იმ წუთში, — არც სიხარული, არც ბოხი ან შეცბუნება... არაფერი ზედ არ ეწერა. იდგა ამ ტრიალ მინდორში და მშვიდად შეჰყურებდა თავჩაქინდრულ დათას, თითქოს მისთვის კაი გამარჯობის მეტი არაფერი ეთქვას.

სიტყვის დასრულება ვერ მოასწრო, ყანჩაშვილმა ხელი მოიქნია და სტაფილოსფერ ფუნთუშა ღაუაზე ისეთი სილა შემოკრა, ხუთივე თითი ზედ მიაბეჭდა. ეს ვეება კაცი გვეროდე გადაქანა და ზაბარბაცდა. უეხი ძლივს მოიკიდა სეუღ ბალახზე. მერე ღაუაზე ხელი მიიდო და საცოდავად მოიკუნტა. აიც თავი აუწევია, არც ხმა გაუღია.

მინდორში კაცის ბაიბური არ ისმოდა. არჩილმა მანც მიიხედ-მოიხედა.

„კიდეც კარგი, პოფერი არ წამოვიყვანე!“

მისი მემხედველი ვინ ატყოდა, ახლა ამ მოწიფულმა ვაჟკაცმა გაუკონარი სისაძაგლე ჩაიდინა, დროულ კაცს ხელი შემოკრაო. როგორც ბანჭის გამოცდილ მოთამაშეს ვერ შეატყობ, ხელში რა კარტი უჭირავს, არჩილ ყანჩაშვილის თვალპირიც ასეთ უტყვი და უძრავი იყო იმ წუთში, — არც სიხარული, არც ბოხი ან შეცბუნება... არაფერი ზედ არ ეწერა. იდგა ამ ტრიალ მინდორში და მშვიდად შეჰყურებდა თავჩაქინდრულ დათას, თითქოს მისთვის კაი გამარჯობის მეტი არაფერი ეთქვას.

ცუდი ამბავი ჩამოიტანა წითელმა დათამ. ხელ-ზეგ „გლეხის იმედში“ რევიზორები ჩამოვლენ, სამინისტრომ ვრღაცას წერილი გაუგზავნია, კოლმეურნეობას ცხვარი დაეხოცა და მალავენო...

— ბიძინამ შემოგითვალა, — ხლიჩინებდა დამფრთხალი დათა და მასპინძელს თვალებში არ უყურებდა: — რევიზორებად ისეთი ხალხი შეარჩიეს, არაფერი მათთან რომ არ გაგიხს! სხვა გზა ეძებეთო!

„ნაკსოვს სადღაც თვალი ჩაუვარდა!“ გაიფიქრა არჩილმა, მაგრამ წყენა არ შეიმჩნია, რომ წითელი დათა უფრო არ დაეფრთხო.

არამცთუ ჩოხელი, ის უნდობელი დეისაძეც კი დაარწმუნა არჩილ ყანჩაშვილმა, რომ „გლეხის იმედს“ სულ რაღაც ორასიოდე ცხვარი დაეხოცა და ზვრალე მაშინვე აეანაზღაურებოო.

— მეცხვარეებმა ძველებურა ირხარი გაიხსენეს, ოღონდ გეგმა ხუ ჩაგეშლებათო და ულაპარაკოდ შეგვეწივნენ! — იმეორებდა არჩილი წითელი დათას ნაჩურჩულევს.

ამ ზღაპარს დიდი გამძიება და კრკიმალი არ დაუწყია, რადგან ათი-თორმეტი სული პირტყვის მეცხვარეს დაედოდა კოლექტივის ფარაში. „ვირადი ცხვარ-ბატკანი“, როგორც მწყემსები ეძახდნენ.

— უსახელო წერილი?

— არა. ერთი თქვენებური კაცი ხელს აწერსო

— ვინ არის!

— გვარი არ უთქვამს.

— აბა, შემომბედე!

წითელმა დათამ ამოიოხრა და დაწითლებული თვალები არჩილის თვალებს გაუსწორა.

— არ მჯერა, — სთქვა არჩილმა.

— ბიძინამ შეატყობა დაჭიფიცა, არ უთხრაო. — მაშინვე გამოტყდა წითელი დათა:—რად გინდა, არჩილ ტყუილად გულს შეასკდები და მეტი არაფერი! ვინც არის — არის. ჯანდაბას მისი თავი. ჩვენ ახლა ვიფიქროთ, ამ საქმეს რა ეშველება! — ერთი კიდევ ჭაიბრძოლა დათამ, იქნებ დამიჯეროს და ფიცი არ გამატეხინოსო, მაგრამ არჩილი უკვე მიხვდა, მეგობრები ტყუილებრალოდ არ დაუმალავდნენ წერილის დაწერის ვინაობას.

— ნუ დაიწყებ ისევ ტირილს, ხომ! ბევრი ვიტირეთ ორივემ, ახლა ეს ჯობია! — ნაძალადევად გაიცინა არჩილმა: — ვინ ეწერა, ის ეწერა! ეხლა ეს ვიფიქროთ, ეს ვიღონოთ, ეს ვიზამოთ! ეგ ხომ ხედავ, ჩემი ხელიც ცხვარივით ბეწვიანი გამიხდა! ეს ხელი ხომ ხედავ, ხელი?

— ხედავ, ხედავ, ნუ ბრაზობ, ნუ ბრაზობ, ნუ ბრაზობ! — ჩაიბუტბუტა დათამ.

— ეს ხელი ხომ ხედავ, ხელი?

— ხედავ, ხედავ, ნუ ბრაზობ, ნუ ბრაზობ, ნუ ბრაზობ!

КОМУНИСТИ ИНДЕКС 66143 Год. 0499 Год. LIV-ви дугомесечен културно-просветен, стопански и обществен орган на Общинския народен съвет и Общинския съвет на Отечествения фронт — Смолян, 25000 Смолян, ул. „Васил Коларов“ 14. Тел. 2-12-34 — 2-13-56.

Ритуалът „Кукерски игри“ в Широка лъка

Фестивалът на народното творчество в Смолянско

Снимки: Ст. Димитров

Ритуалът „Кукерски игри“ в Широка лъка е един от най-старите и най-интересните обичаи в Родопите. Той е свързан с посрещането на пролетта и с вярата в силата на природата. Участниците в ритуала са облечени в пъстри костюми, украсени с пискюли, звънци и огледала. Водещата фигура е Кукерът — мъж, който носи маска и тояга. Той обикаля селото, за да прогони злите духове и да донесе плодородие.

Ритуалът започва рано сутринта на Сирни заговезни. Кукерите се събират на площада, където ги очакват стотици зрители. Първо се извършва обредът „Запрягане на орачката“, при който Кукерът „впряга“ в плуга момиче, символизиращо земята. След това започва шествието по улиците на селото. Кукерите спират пред всяка къща, за да получат дарове — яйца, брашно или пари.

Фестивалът на народното творчество в Смолянско се провежда ежегодно от 1965 година. Той събира самодейни състави от цялата област, които представят своите най-добри програми. Организатори са Общинският съвет на Отечествения фронт и Читалищното настоятелство в Широка лъка.

Тази година в фестивала участваха 12 състава — фолклорни ансамбли, танцови групи и певчески хорове. Сред тях бяха и гости от съседните общини Девин и Мадан. Програмата включваше както традиционни обредни действия, така и сценични изпълнения, подготвени специално за фестивала.

Ритуалът „Кукерски игри“ в Широка лъка е част от Списъка на нематериалното културно наследство на ЮНЕСКО. Той е включен в списъка през 2009 година. Това признание подчертава неговата уникалност и значение за запазването на българската традиция.

Организаторите на фестивала обръщат внимание на това, че ритуалът не е просто туристическа атракция, а живо явление, което се предава от поколение на поколение. Затова е важно младите хора да бъдат ангажирани с неговото изпълнение и съхранение.

Фестивалът на народното творчество в Смолянско се провежда ежегодно от 1965 година. Той събира самодейни състави от цялата област, които представят своите най-добри програми. Организатори са Общинският съвет на Отечествения фронт и Читалищното настоятелство в Широка лъка.

Тази година в фестивала участваха 12 състава — фолклорни ансамбли, танцови групи и певчески хорове. Сред тях бяха и гости от съседните общини Девин и Мадан. Програмата включваше както традиционни обредни действия, така и сценични изпълнения, подготвени специално за фестивала.

Ритуалът „Кукерски игри“ в Широка лъка е част от Списъка на нематериалното културно наследство на ЮНЕСКО. Той е включен в списъка през 2009 година. Това признание подчертава неговата уникалност и значение за запазването на българската традиция.